

ΠΑΝΘΕΣΠΩΤΙΚΗ

Ηπειρωτική έφημερίς εκδόσεως εν Ήγουμενίτῃ - ὄργανον ἐξυπηρετήσεως τῶν τοπικῶν συμφερόντων

ΠΑΡΥΘΗ ΤΟ 1935-Περίοδος Δ'

Ἀριθμὸς φύλλου 359|204

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 27 Φεβρουαρίου 1960

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ι. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

Τιμὴ φύλλου δραχμὴ 1

Ὅροι Συνδρομῶν

Λήμων, Ἑνώσεων, Τραπεζῶν δρ.	300
Κοινοτήτων, Ἐπαγ. Ὑργαν.	200
Ἰδιωτῶν Ἑσωτερικῶν ἐτησίᾳ	50
ἔξάμ.	30
Ἑσωτερικῶν ἐτησίᾳ δολλάρια	12
ἡμοσιεύσεις κατὰ χιλιοστὸν δρ.	150
Κοινωνικά	15

Ἐμβάσματα ἀλληλογραφία:

Ἰωάννην Κ. Οἰκονομίδη

Ἱγουμενίτσαν

Η ΘΩΝΗ ΤΟΥ ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΟΥ ΛΑΟΥ

Ἐμαθον ὅλοι οἱ Ἕλληνες τὴν νέαν πολιτικὴν κίνησιν τῶν δεκάετις ἐπὶ ἐκείνων μελῶν τοῦ πολιτικοῦ μας κόσμου. Ἐσχολάσθη τὸ γεγονός, ὡς σπουδαίας πολιτικῆς σημασίας. Ἀλλ' οὐκ ἔγινε δεκτὴ ἡ κίνησις μ' ἐλθουσισμὸν καὶ ἀλλοῦ μετ' ἐπιφυλάξεως. Δικαιολογημένοι οἱ φόβοι. Γιατί ὁ λαὸς ἔχει δοκιμάσει πολλὰς ἀπογοητεύσεις ἀπὸ τὴν πολιτικὴν ζωὴν μας. Καὶ τὸν συνέχει δυσπιστία.

Δὲν πταίει σ' αὐτὸ ὁ λαός. Πταίει ὁ πολιτικὸς κόσμος. Καὶ ἐκεῖνοι ποὺ ἀνέχονται εἰς τὴν συμπολίτευσιν, καὶ ἐκεῖνοι ποὺ ἀνέχονται εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν. Ἀποκαρδιωμένοι καὶ ἀπὸ τοῦ μὲν καὶ ἀπὸ τοῦ δε. Καὶ εἰς τοὺς ἀποδοῖει τὴν αὐτὴν εὐθύνην διὰ τὴν σημερινὴν ἀθλιότητα, καὶ τὴν ἥθικαν κατάρτισιν τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, τῆς ὁποίας ἀπώτερος εἶναι ἡ γενικὴ ἐξελίξις τοῦ λαοῦ.

Δὲν πρέπει να κρυπτεσθῇ πίσω ἀπὸ τὰ δάκτυλα. Ὁ πολιτικὸς μας κόσμος κἀνέει τὸ πᾶν διὰ νὰ προκαλέσῃ τὴν ἀναγκαστικὴν τοῦ λαοῦ ἐναντίον του καὶ τὴν δυσπιστίαν πρὸς τὰς ἐπαγγελίας του. Τὸ πολιτικὸν ἦθος ἐξέλιπε. Ἀλλοτε εἰσέρχοντο εἰς τὴν πολιτικὴν ἀνθρωπὸν μετ' ἥθους καὶ διετήρουν τὸ ἦθος τῶν πολιτευόμενων. Εἰσέρχοντο πλοῦστοι εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ ἐξέρχοντο πτωχοί. Σήμερα εἰσέρχονται πτωχοὶ καὶ ἐξέρχονται πλοῦστοι καὶ σπασμένοι καὶ γίνονται πλοῦστοι καὶ σπασμένοι. Συμπτώματα τῆς ἐποχῆς ποὺ σηματοῖνε κἀθόσον τῆς στάθμης τοῦ ἠθικοῦ αἰσθητηρίου. Καθολικὴ ἡ ἀντίληψις ὅτι κυριάρχει ὁ τυχοδιωκτισμὸς τὸ συμφέρον καὶ αἱ φιλοδοξίαι — ἡ φιλοδοξία ἀποτελεῖ διακριτικὸν γνώρισμα τῆς φυλῆς μας — εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς συγχρόνου ζωῆς μας. Μετ' κινήτρων μόνον τὸ συμφέρον καὶ τὰς προσωπικὰς φιλοδοξίας τοποθετεῖ ὁ κάθε πολιτικὸς. Ἐαὐτὸν εἰς τὴν μίαν ἢ ἄλλην πορταφύει. Καμμία ἀνωτέρα πνοὴ, κανὲν ἀνώτερον ἰδανικόν, καμμία σκέψις περὶ τῆς ἀντιμεταπίσιν τῶν προβλημάτων τοῦ λαοῦ καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους. Οὕτω σημερινὴν ἔχει ἐκπέσει εἰς τὴν συγείδισιν τοῦ λαοῦ καὶ ὁ πολιτικὸς μας κόσμος. Καὶ δι' αὐτὸ ὁ λαὸς εἶναι δύσπιστος καὶ διστακτικὸς ν' ἀποδεχθῇ τὰς ἐπαγγελίας μ' ἔνθους ἰσχυρισμὸν, ὅποθενδήποτε προερχομένης εἴτε ἀπὸ τὸν Γρίβαν, εἴτε ἀπὸ τὴν νέαν ὁμάδαν, εἴτε ἀπὸ ἄλλων οἰονδήποτε πολιτικόν. Γιατί μετ' ὅλην ἔχει χορτάσει καὶ μετ' ὑποσχέσεις ἔχει ὑπερχορτάσει.

Χρειαζέται ἐπομένως μιὰ γενναία χειρουργικὴ ἐπέμβασις, μιὰ μεγάλη προσπάθεια διὰ τὴν συνένωσιν ὅλων τῶν ὁγίων καὶ ἠθικῶν στοιχείων, ποὺ δὲν λείπουν ἀπὸ τὴν χώραν μας, διὰ τὴν δημιουργίαν ἐνὸς νέου πολιτικοῦ ὁργανισμοῦ, ὁγίου καὶ ἱκανοῦ νὰ ἀρῇ πρῶτον τὴν δυσπιστίαν τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν πολιτικὸν κόσμον καὶ νὰ ἐμπνεύσῃ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐμπιστοσύνην τοῦ λαοῦ, ἡ ὁποία σήμερον ἔχει φυγαδευθῇ.

Τὰ περιβάρια ἀντοχῆς τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ ἔχουσιν ἐξαντληθῇ ἡ ἐξελίξις τοῦ βαίνει καθ' ἑκάστην ἀφαιρούμενη. Ἡ ἀπόγνωσις ἔχει πρὸ πολλοῦ ἀπώλσει αὐτὰ φτερά της. Ἡ ἀπελπισία συνεχῶς τὰς ψυχὰς ὅλων. Ἐκτὸς ἐκείνων οἱ ὁποῖοι τὴν Ἑλλάδα βλέπουν μόνον πρὸς τὰ πρῶτα τοῦ αἰσθητικοῦ συμφέροντος.

Κατὰ ταῦτα ἀποτελεῖ εὐόμιον φαινόμενον ἡ κίνησις τῶν δεκά ἐπὶ ἐκείνων βουλευτῶν ὅπως καὶ ἡ κίνησις. Γρίβαν διὰ μιᾶν ἀνθρωπικὴν προσπάθειαν, τὴν τῶσον ἀναγκασίαν καὶ ἐπιβεβλημένην διὰ τὴν ὑπάρξιν τοῦ ἔθνους μας. Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦ τὸ αἰ κινήσεις αὐτὰ νὰ ἴσταν συγκλίνοσαι καὶ ὅχι ἀποκλίνουσαι. Ἡ Ἑλλάς σήμερὰ δὲν ἔχει

ἀνάγκην πολλῶν κομμάτων καὶ κομματιδίων. Ἐκεῖ ἀνάγκη ἔνός νέου ὁργανισμοῦ πολιτικοῦ ὁποῖος νὰ καλύψῃ τὸν χῶρον μετ' οὗ τῆς ἄκρας δεξιᾶς καὶ τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς. Διὰ νὰ καταστή εὐχερὴς ἡ διαδοχὴ τῆς συνεχῶς φερόμενης ἄκρας δεξιᾶς καὶ νὰ ἀποφευχθῇ ἡ πολωσις. Ἡ σημερινὴ διασπορὰ τῶν δυνάμεων τοῦ Κέντρου ἐξυπηρετεῖ τὰ συμφέροντα τῆς ἄκρας δεξιᾶς καὶ ἐξασφαλίζει εἰς αὐτὴν τὴν ἐξουσίαν. Ἐξυπηρετεῖ ὅμως παρολλήλως καὶ τὰ συμφέροντα τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς, διότι ἡ κυβερνώσα ἄκρα δεξιὰ διὰ τῆς φαιλοκρατικῆς καὶ φασιστικῆς τῆς γραμμῆς, ἐξωθεῖ τὸν ἀπογοητευμένον καὶ ἐξελθόντων λαὸν πρὸς τὰ ἐκεί, γοργῶ τὸ βῆμα καὶ ἡ οὕτω πᾶς ἐξελισσόμενη καὶ ἀσάφης ἐγκυμονεῖ σφοδρὸς κινδύνους διὰ τὴν ὑπάστασιν τοῦ ἔθνους.

Ἡ τακτικὴ τῶν κομμάτων τοῦ Κέντρου, εἰς τὰ ὁποῖα τοποθετοῦμεν ὅλα ἐν γένει τὰ κόμματα, τὰ μετὰ ΕΡΕ καὶ ΕΔΑ

ἐξυπηρετεῖ καὶ τῶν δύο ἄκρων τὰς ἐπιδιώξεις. Καὶ προσφέρουν ταῦτα ἀντικίνησιν πρὸς τὸ ἔθνος ὑπηρεσίαν.

Πρέπει συνεπῶς νὰ παραμερσθῶν αἱ προσωπικαὶ φιλοδοξίαι καὶ νὰ συμπεριθῶν ὅλα τὰ κόμματα τοῦ Κέντρου εἰς ἓνα ὅγιον ὁργανισμὸν διὰ νὰ περισυλλεξῇ ὅλας τὰς ἐθνικὰς δυνάμεις, διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἐξέδοσις τῆς χώρας ἀπὸ τὸ σημερινὸν χάος. Διὰ νὰ γίνωνται ὅμως ὅλα αὐτὰ τὰ ὁποῖα εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐπίτευξιν μιᾶς οὐσιαστικῆς ἀλλαγῆς, χρειάζονται θυσιᾶι. Καὶ ἐκ τῶν ὑπορχόντων δεδομένων ὁ περὶ τὸ Κέντρον πολιτικὸς κόσμος δὲν φαίνεται ἀσθενῶν καὶ ἀδύνατος νὰ τὰς ὑποστή. Διότι ὑπεράνω τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος τοποθετοῦνται αἱ προσωπικαὶ καὶ φιλοδοξίαι καὶ ἡ ἀρχοντοκρατία. Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων τοῦ Κέντρου ἂς εἰσὶν εὐήκοοι οὗς εἰς τὴν φωνὴν τοῦ λαοῦ, ποὺ εἶναι ἡ φωνὴ τῶν ἀπελπισμένων.

Ι. Κ. Ο.

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

ΤΑ ΕΥΣΗΜΑ

Ὅλες ἡ ἀνθρώπινες πράξεις κινούνται ἀπὸ τὴν κοινωνία σὴν ἐπίγειον ζωὴν καὶ ἀπὸ τὸ Θεὸ σὴν οὐράνια ζωὴν. Κἀνέει δὲν φεύγει ἀπὸ τὸν κόσμον αὐτὸν ἀνεξέλιγτος γὰς τὰς πράξεις του.

Ἀπὸ τὰς πράξεις τοῦ ὁ καθένας κἀνέει τὸ εἰσὶν ἡμῶν γὰς τὸν παρῶν καὶ τὴν κῆρυ. Ὁ ταξιδιὸς σὴν σὴν θεοῦ ὁδηγεῖ τοὺς θεατὰς σὴν θεοῦ, ποὺ εἶναι ἀνάλογη μετ' ἡν πληρωμὴ τῆς ἀξίας τῆς θέσεως, ποὺ διαλέξε γὰς νὰ παρακολουθῇ τὴν θεατρικὴν παράστασι. Ἡ κοινωνία δίδει σὴν καθένας τὴν θέσιν ποὺ δικαιούται νὰ καταλάβῃ. Τὸν ἀναγκάζει εὐεργέτην ὅταν διαβῇ, μέρος τῆς περιουσίας τοῦ γὰς νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸν κοινωνικὸν σύνολο. Τὸν οὐκίττει ὅταν εἶναι πλεονέκτης. Τὸν ἐλευθεροῦν ὅταν δὲν ἀσέβεται τοὺς ἡθικοὺς καὶ γραμμοὺς Νόμους. Τὸν χαρακτηρίζει ἔντιμον καὶ ἀνώτερον ἦθος, ὅταν ἡ πράξις τοῦ, ἡ θέσις τοῦ, σὴν ἰδιωτικῶν, δημόσιον καὶ κοινωνικῶν τῶν βίῃ, εἶναι ἔντιμες. Τὸν περιγράφει ὅταν προσπαθεῖ νὰ ζήσῃ, νὰ πλουτίσῃ καὶ ν' ἀπολαύσῃ ἀγαθῶν μετ' ἡν ψευτιά καὶ τὴν κατεργαριά. Προπαντὸς ὅταν σὴν ἐπιδιώξεις τοῦ αὐτοῦ σταγαλάξῃ τὸ δίκαιον τοῦ ἄλλου. Ὅταν μαρτυρῇ σὴν ἀμφοτέρω τὸν δὲν σὴν ναντὰ κανένα ἠθικὸν κάλυμα. Ὁ ἀνθρώπος οὐκίττει τὸ κτήνος. Ὅταν τὸ κτήνος βγάξῃ τὸν χάλινον τοῦ καὶ ξερεῖν ἀπὸ τὰ χεῖρα τοῦ νοικοκύρη, τρέχει νὰ βρῇ τὴν τροφὴν τοῦ, ὅταν τὴν βροῖται καλὴ τροφὴ καὶ πλουσιώτερον. Ἀδικοῖται ἂν θὰ καταστρέψῃ τὸν ξένον κτήνος, τὰ ξένα σπαστά, τὰ ξένα δεινὰ. Ἀδιαφορεῖ ἀκρίβη ἀπὸ τὸ πλάσιν... ἔπ' ἀποφύγει ὁ νοικοκύρης καὶ τὸ ἀρχίζει σὴν ξυλῆς. Ἐπὶ καὶ ὁ ἀνθρώπος. Ὅταν βγάξῃ τὸν ἡθικὸν χάλινον, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ κῆρυ μέσο γὰς τὴν ἀμονικὴν ζωὴν τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας, δὲν διαφέρει ἀπὸ τὸ κτήνος. Ἐπιδίδεται σ' ἀκόλαστες καὶ κτηνώδεις πράξεις. Ἐργλῆματ' ἡμεῖς τῶν. Σφτερίζεται τὴν ξένην περιουσία καὶ νοῦν. ἱκανοῦ. Ἀδῶναι τὸν πλοῦτον τοῦ, ἀδιαφοροῦντας γὰς τὰ μέσα. Καταστρέφει ἄλλους ὅταν γίνονται ἐμπόδιο σὴν δεινὸν τοῦ ἐκδούλου πλουτισμοῦ, τῆς διαπογῆς, τῆς κορόσεως τοῦ πάθους, τῆς ἱκανοποιήσεως τῆς φιληθονίας καὶ κάθε ἀκολασίας.

Ἡ κοινωνία κλίνουσα τοῦ καθ' ἑνὸς τὴν πολιτεία καὶ τὴν διαγωγή ἀπὸ τὰς πράξεις τοῦ, δὲ καὶ τὸ ἀνάλογο πιστοποιητικόν. Τὸν

κατατάσσει σὴν θέσιν τοῦ, ὅπως ὁ ταξιδιὸς σὴν θέατρον. Τὸν τοποθετεῖ ἡ ὁφθαλμὴ καὶ χαμηλά. Κρίτηρια γὰς τὴν κρίσιν εἶναι ἡ πράξις τοῦ κρινόμενου. Καὶ ὅλοι οἱ ἀνθρώποι ὑπάρχουν μετ' ἡν κρίσιν τοῦ συνόλου. Καὶ ἡ κρίσις αὐτῇ, λέγουν οἱ ψυχολόγοι, ὅπως ὁ Δεμῶν καὶ ἄλλοι, εἶναι ἀλλήλοσθη. Ἡ κοινωνία, λοιπὸν μετ' ὁ ἀλλήλοσθη κριτηρίῳ τῆς, ἐκδίδει γὰς ὅλους τὰ πιστοποιητικὰ ἐντιμότητος. Αὐτὰ κατατάσσει τὸν καθ' ἓνα σὴν θέσιν ποὺ τὸν ἀνήκει. Σὴν θέσιν ποὺ διαλέξε μετ' ἡν πράξις τοῦ. Ὅσα πιστοποιητικὰ ἐκαστοὶν καὶ ἄλλων τῶν, εἶναι κῆρυ καὶ ψεύτικα. Τέτοια πιστοποιητικὰ οὐκίττει μετ' ὁ παρῶν τῆς ἀνδρείας ποὺ κομῶν τὰ στήθη ἐνὸς δειλοῦ. Οὐκίττει μετ' ὁ ψυφισμὸς ἀξέχων ὑπηρεσίαν ὅταν οἱ τῶν μόνον φέρουν ἀνεξέλιγτος τὸ στήμα τῆς ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναξέλιγτος ἡ τῆς κλασσικῆς ἀνικανότητος. Ἡ τέτοιες διακρίσεις δημιουργοῦν ψευδοσθένους. Φαντάζονται οἱ ἐν ἀκολασία διαβῶντες καὶ διαβῶντες ὅτι εἶναι καλὸν καὶ ἀγαθόν, ὅταν εἶναι καλὸν καὶ ἀγαθόν. Αὐτὰ δὲν εἶναι καλὸν καὶ ἀγαθόν. Ἡ κοινωνία διὰ τῆς οὐκίττει τῆς ἀνέχεται. Καὶ κατὰ ἀνάγκην τοῦ ἀναβιβάζει ὁφθαλμὴ. Παρέχει τιμητικὰς διακρίσεις. Εἶναι καὶ αὐτὸ μὲν ἀποδεῖ τῶν τῶν ἠθικῶν ἐξουσιῶν τῆς ἀμφοτέρω κοινωνίας. Καὶ εἶναι ὁ κάθε κατεργαρῆς βροῖται ἔδαφος γὰς νὰ ἐπιτελῇ. Εἰς τὴν ἐποχὴν εἶτε μετ' ἡν συμπαράστασις τῆς κοινωνίας. Καὶ γὰς αὐτὸν τὸν κατεργαρῆς σὴν σημερινὴ ἐποχὴν αὐξάνονται καὶ πληθύνονται καὶ ἐξόν καταστῇ ἡ ἀσπίς τῆς κοινωνίας. Κρίνουμε μετ' ἡν δικὰς καὶ κριτήρια. Δὲν διεκδικούμε τὸν τίτλον τοῦ ἀλάνθαστου. Σὴν τῆς καίνουμε. Καὶ πρὸς ἡμῶν. Εἰς τὴν δεχόμεν τοῦ καθενὸς τὰς ἀντιρροήσεις ἐπὶ τοῦ θέματος, ποὺ εἶναι γενικωτέρων κοινωνικῶν περιεχομένων καὶ δὲν περιορίζεται σὴν στενὰ ὅρια τῆς ἰδιωτικῆς μας μικρῆς κοινωνίας. Τὸ καλὸν εἶναι γενικώτερον. Ἀρχίζει ἀπὸ πολλὸ ὁφθαλμὴ καὶ φθάνει σὴν χαμηλὰ κοινωνικὰ στρώματα.

Γ. Κ.

ΔΡΙΣΘΗ ΝΕΟΣ ΝΟΜΑΡΧΗΣ

Ἐποπιδετήθη ὡς Νομάρχης Θεσσαλίας ὁ μέγιστος τοῦδε Νομάρχης Σάμου κ. Ἀρεντακίης, δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν.

ΘΡΑΣΥΤΗΣ - ΑΝΑΙΔΕΙΑ - ΑΜΑΘΕΙΑ

Ἐβόλασε σὴν χεῖρα μας δημοσίωμα τῆς ἐφημερίδος τῶν πολιτῶν ἐγκεφάλων, τοῦ νεοσσοῦ τοῦ κ. Νταῆ, ὅτι τὸν τῶν ἐθρασύτης. Ἀπαντῶμεν ὅτι ἡ θρασύτης εἶναι διακριτικὸν γνώρισμα μόνον τοῦ κ. Νταῆ, συνδυασμένην ἀπὸ τὴν ἐργασμένην τοῦ ἀμείνων καὶ ἀναίδειαν. Βαρεῖς ὁ χαρακτήριςμοι, ἀλλὰ τοὺς προκαλεῖ ὁ τῶν. Καὶ ἀποτελοῦν ἀπάντησιν εἰς τὸ ἰδιωτικὸν τοῦ δημοσίου.

Σχολιάζων ὁ νεοσσοῦ τὴν εἰς τὴν νεκρολογία μας ἐπὶ τὸν θάνατον τοῦ Νομάρχου Γουδιῆ φράσιν ἑλπεύμενος τοῦ κόσμου τοῦτον ὁ Νομάρχης Γουδιῆς νοῦν. ἱκανοποιῶν, διότι ἐξελθόντων κ.λ.π., γράφει ὅτι οἱ νεκροὶ δὲν ἀσθενῶνται καὶ, ἐλθόντων, ἀφροῖται τὴν ἀπορῶν πᾶς ὑπερέσασιν εἰς τὸ βαρὺ αὐτὸ ὁφθαλμὴ.

Ἀγνοεῖ, βέβαια ὁ κ. Νταῆς καὶ ἀμείνων περισσότερο οἱ ἐπὶ τοῦτον συναρτάται τῆς ἐφημερίδος τοῦ, ὅτι φθαρτῶν εἶναι μόνον τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, ἀλλ' ὅχι ἡ ψυχή, ἡ ὁποία εἶναι ἀθάνατος. Τὸ σῶμα δὲν νοῦν, νοῦν ὅμως ἡ ψυχή. Δι' αὐτὸ καὶ εἰς νεκρολογία καὶ εἰς μνημόσυνα ὑπὲρ πεσόντων καὶ σὴν πόλιν καὶ σὴν λογοτεχνίαν λέγεται καὶ γράφεται καὶ ψυχὰν τῶν ἀθανάτων νεκρῶν ἱστανται τῶν ἀνθρώπων ἡμῶν ἡ ἀθάνατοι νεκροὶ ἡ ὁφθαλμὴ.

Συμφορῶμεν, τέλος ὅτι τὸ ἐργὸν τῶν ἐφημερίδων κῶνεται ἀπὸ τὸν λαόν. Καὶ γνωρίζει ὁ κ. Νταῆς πᾶς ἔχει ἦδη κοινὴ ὁ λαὸς καὶ τὴν ἰδιὴν τὴν ἐφημερίδα καὶ τὴν ἰδιὴν μας. Γνωρίζει γὰς ποῖα λέγει ὁ λαὸς καὶ ὁ κόσμος τῶν διανοουμένων ὅτι ἀξίζει καὶ τὴν πᾶς εἶναι λαχανόφυλλον, ἀσχολοῦμενον μετ' ἀσχολοῦσιν. Ἄν δὲν τὸ γνωρῇ, ἀς ἐρωτήσῃ καὶ θὰ τὸ μάθῃ. Σὴν ἄλλως τὸ ἀσχολεῖται μετ' ἀσχολοῦσιν καὶ τὴν πτωχείαν τὴν πνευματικὴν τῆς ἐφημερίδος τοῦ μὲχρι χθὲς φίλος τοῦ κ. Παπασταφύλου. Μήπως δὲν διαβῶνται τὰ ἐθ. Νέα;

Ο ΥΠΕΝΟΡΧΗΣ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ

Δὲν εἶναι ἀγνωστος ὁ ὑπεν)χης κ. Ἀπόστολος Παντοῦλας, ποὺ ὑπηρετεῖ εἰς τὸ Καστρί ἐπὶ πολλὰ ἔτη. Ἡ προσοικιότης τοῦ μᾶς ἀπὸ τῶν ἄλλων μετ' ὁ φιλία πρὸς τὸν Καστρί, κατὰ τὸ ὁποῖο ἐπεκτελεῖ τὴν σπᾶς τοῦτον καὶ τὸν ὁγᾶνον τῆς τάξεως Καστρίου, τὰ ὁποῖα ἐξημερῶνται τὸ σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς.

Τὰ γεγονότα τὰ σημερινά, θλιβερά καὶ ταῦτα, ὅπως καὶ τὰ προηγούμενα, ἀποτελοῦν πλήρη ἀπόδειξιν τῶν ὁσων τὸν κατηγυρῶμεν, ὅτι ὁ ὑπεν)χης οὗτος πρὸς νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ Καστρί, διότι ἡ πολιτεία ἐν τῷ Σταθμῷ τοῦτον παραμονὴν τοῦ συνέβαλεν εἰς τὴν δημιουργίαν προσωπικῶν σχέσεων μετ' ὁποῖον, αἱ ὁποῖαι παρεμύχων τοῦτον εἰς τὴν ἀσχολίαν ἱκανοποιῶν τῶν καθήκοντων τοῦ καὶ ἀμερολήρητος, διότι ἐπηρεάζονται, καὶ γενικὴν ὁμολογίαν, ἀπὸ τὰς φιλίας τοῦ σῶμα τῆς πρὸς τὰ πρόσωπα.

Νέα ἐσημεριώθησαν ἑκτροπὰ σὴν βαρύτερα τὸν προηγούμενον, εἰς τὸ Καστρί, προκληθέντα ἀπὸ τὰ ἴδια πρόσωπα. Τὴν φορὰν αὐτὴν ἔλαβον χώραν ἐντὸς τοῦ Κοινοῦ Γραφείου, κατὰ τὴν ὁρᾶν τῆς συνεδριάσεως τοῦ Κοιν. Συμβουλίου. Συνῆλθον ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ λαοῦ διὰ νὰ λάβων ἀποφάσεις ἐπὶ θεμάτων, ἀφορῶντων τὴν λειτουργίαν τοῦ θεοῦ τῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ τὴν ἐξυπηρετήσιν τῆς Κοινότητος. Τὴν ὁρᾶν αὐτὴν τὴν ὁρᾶν, οἱ τιμηθέντες παρὰ τοῦ λαοῦ καὶ συζητοῦντες διὰ τὴν ἐξυπηρετήσιν τοῦτον, προκληθέντες μετὰ τῶν, κελευσθέντων τῶν θυρῶν, θλιβερά σκηνά. Ὅ-

σὴν, ἀλλὰ καὶ τὰ διδάγματα τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας καὶ φιλοσοφίας ἀγνοοῦν. Καὶ ἀπεκάλυψαν τὴν ἰδιὴν τὴν ἀγραμματοσύνην. Σχολιάζων, ἐπὶ τῆς, ἀλλὰ φράσιν μας γράφει ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐκφρασις ἐπὶ τῆς ἀνοησίας. Σ' αὐτὸ συμφωνοῦμεν. Ἰπάρχει ὅμως ἐπὶ τῆς ἀνοησίας ἡ ἀναίσθησις. Καὶ ἡμεῖς αὐτὸ ἐργάζομεν: ἐπὶ τῆς ἀνοησίας, ποὺ δὲν σημαίνει καὶ τίποτε. Εἰδομεν τὸ σῶμα, ἀλλὰ δὲν προσέβημεν εἰς τὴν διόρθωσιν, ἐφαντάσθημεν ὅτι οἱ καλὸς τοῖς ἀναγνώσταις μας θὰ ἀντελαμβάνοντο τὸ λάθος. Καὶ οἱ συντάκται τῆς ἐφημερίδος Νταῆ ἀντελήφθησαν περὶ τίνος ἐπὶ τῆς, ἀλλὰ πᾶς ὁ ἀπεκάλυψαν τὴν κακοπιστίαν τῶν κατ' ἄλλον τῶν, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ ν' ἀνακαλύψουν μαργαριτάρια.

Ὅμιλῶν ἐν συνεχείᾳ περὶ συκοφαντῶν εἰς τὸ αὐτὸ κείμενον ὁ νεοσσοῦ τοῦ κ. Νταῆ, ἀπειλεῖ ὅτι θὰ καταφύγῃ εἰς τὴν Δικαιοσύνην. Τοιαῦτα ἀπειλεῖ μᾶς ἀφ' ἡ ἀσυνείδητος. Ἄς τὸ κῆρυ τὸ ταχύτερον. Ἀλλὰ δὲν θὰ τὸ κῆρυ. Διότι στερεῖται τῆς. Εἰς τὴν αἰδοῦσαν τοῦ Δικαστηρίου ἐσοκαπάζονται οἱ ἀνθρώποι. Καὶ πολλοὶ πηγαίνουν γὰς μὲν καὶ βγαίνουν κορυμμένοι. Καὶ εἰς τὴν αἰδοῦσαν τὸν λαόν. Νταῆς.

Συμφορῶμεν, τέλος ὅτι τὸ ἐργὸν τῶν ἐφημερίδων κῶνεται ἀπὸ τὸν λαόν. Καὶ γνωρίζει ὁ κ. Νταῆς πᾶς ἔχει ἦδη κοινὴ ὁ λαὸς καὶ τὴν ἰδιὴν τὴν ἐφημερίδα καὶ τὴν ἰδιὴν μας. Γνωρίζει γὰς ποῖα λέγει ὁ λαὸς καὶ ὁ κόσμος τῶν διανοουμένων ὅτι ἀξίζει καὶ τὴν πᾶς εἶναι λαχανόφυλλον, ἀσχολοῦμενον μετ' ἀσχολοῦσιν. Ἄν δὲν τὸ γνωρῇ, ἀς ἐρωτήσῃ καὶ θὰ τὸ μάθῃ. Σὴν ἄλλως τὸ ἀσχολεῖται μετ' ἀσχολοῦσιν καὶ τὴν πτωχείαν τὴν πνευματικὴν τῆς ἐφημερίδος τοῦ μὲχρι χθὲς φίλος τοῦ κ. Παπασταφύλου. Μήπως δὲν διαβῶνται τὰ ἐθ. Νέα;

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

«Ὁ ὁ δὲ ποτε διέλεσα τακτικὸς γραμματεὺς Κοιν. Ἀναβρυτοῦ καὶ ὁ δὲ ποτε ἐπὶ Προεδρὸς ἀς τῶν. Ἐξάχου»

Στ. Μπουροδούκης

Αὐτὰ γράφει εἰς τὴν ἐπιστολὴν ποὺ ἐδημοσίευσαν τὰ ἐθ. Νέα καὶ εἰς τὴν καθ' ἡμῶν μὴνυσιν τοῦ, ὁ Σπυρ. Μπουροδούκης.

Ἀπαντᾷ εἰς τὸ ψεῦδος αὐτὸ ἡ Ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη. Διὰ τοῦ ὅπ. ἀριθ. 165)1959 Βουλευτῆματος τοῦ Συμβουλίου Πλημ)κῶν Θεοπροτίας γίνεται δεκτὴ ἡ πρότασις τοῦ κ. Εἰσαγγελέως περὶ παραγραφῆς τοῦ ἀδικήματος τῆς ἀπάτης, πρᾶξεως σὴν ἀπὸ τοῦ προέδρου Κοινοῦ τῆς Ἀναβρυτοῦ Γεωργίου Ἐξάρχου καὶ τῆς ἀμέσου συνεργασίας, πρᾶξεως σὴν ἀπὸ τῶν Προκ. Τσουκαλά, Ἀπ. Τσουκαλά, Σπυροδούκης Μπουροδούκη καὶ Δημ. Χρήστου, κατ. Ἀναβρυτοῦ καὶ παύει ὁριστικῶς ἡ ποινικὴ τῶν δ' ὅξως, ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ ὅπ. ἀριθ. 4774)59 ἐγγράφου τοῦ Ἐπαρχοῦ Φιλιατῶν, ὅτι ἀπαντα τὰ ψ ε υ δ ἡ δικαιολογητικὰ

—Σ.Σ. παρὶ ἀναλήψεως πιστώσεως ἐκ δρχ. 1.561.600 διὰ κατασκευὴν κλίνης Ἀναβρυτοῦ, ἡ ὁποία δὲν ἔγινε—ἀπεβλήθησαν αὐτῶν τῶν 10)5)54 καὶ παρῶν πενταετία ἀπὸ τῆς τελέσεως τῆς πράξεως τῆς ἀπάτης. Ἐπομένως, παρεργαφῇ ἡ πράξις διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην. Μένει ὅμως ὡς γεγονός ὅτι ὁ κ. Μπουροδούκης ὅχι μόνον διέτελεσε Γραμματεὺ

